

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení čtenáři,

první letošní číslo našeho časopisu vychází v roce, kdy si připomínáme hned několik výročí, která mají mimořádně významný vliv na zajištění obrany a bezpečnosti České republiky. Před dvaceti lety se československá společnost rozhodla vydat cestou svobodného a demokratického vývoje a roky 1999 (vstup do NATO) a 2004 (vstup do EU) byly logickým vyústěním a potvrzením tohoto kroku.

Česká republika obstála v dynamickém, komplikovaném a často konfliktním procesu utváření nové evropské bezpečnostní architektury a dosáhla ve svých moderních dějinách bezprecedentního bezpečnostního zajištění. Tento úspěch ale neznamená rezignaci na úsilí směřující k upevňování vlastní obrany a bezpečnosti, naopak s sebou přináší větší odpovědnost za šíření bezpečnosti a stability v dříve nebývalém rozsahu. Současnou globalizaci provází kromě nesporných výhod i řada negativních jevů, které mají i významný bezpečnostní rozměr. Mezinárodní terorismus, proliferace zbraní, mezinárodní organizovaný zločin, negativní dopady klimatických změn, ilegální migrace, kolaps jiných států, důsledky soutěže o ztenčující se zdroje atd., to jsou jen některé z hrozeb, kterým musíme čelit. Tyto skutečnosti nás nutí věnovat pozornost i problémům, které bychom ještě před relativně krátkou dobou považovali z hlediska bezpečnosti malé země uprostřed Evropy za zcela irelevantní. Proto se v našem časopise snažíme dávat prostor také textům, které na první pohled nemají přímou spojitost s Českou republikou a její bezpečností, které se věnují zdánlivě odtažitým nebo geograficky vzdáleným problémům. Nejinak je tomu i v tomto čísle:

Oldřich Vondruška se zaměřil na otázku proměny vojensko-bezpečnostního vztahu USA vůči Saúdské Arábii a jejích důsledků v posledních třech desetiletích, Martin Janků se ve svém článku věnuje velmi diskutované problematice cílené likvidace a jejího užití v boji proti terorismu. Článek Barbory Winterové se zabývá možnostmi vzniku konfliktu o vodu v prostoru Střední Asie a text Anny Antczak analyzuje středomořskou dimenzi obranné politiky Španělska.

Na články z minulého čísla věnované problematice vývoje afghánského konfliktu, které vzbudily mimořádnou pozornost čtenářů, navazuje analýza Petra Zelinky k perspektivám vývoje vzbouřenectví v Afghánistánu a přilehlých pákistánských oblastech. Sekci článků uzavírá společný text Zdeňka Kříže a Zinaidy Shevchuk zaměřený na aktuální vývoj gruzínského úsilí na cestě do NATO po loňském konfliktu s Ruskou federací.

Nad původem strategie a strategického myšlení se v sekci Volná tribuna zamýšlí Robert Grattan. Dalším textem, který jistě rozvíří odbornou i laickou debatu, je příspěvek Pavla Hlaváčka věnovaný netradičnímu pohledu na dědictví mnichovské smlouvy a její odraz (nejen) v americké zahraniční politice. Obsah čísla tradičně uzavírají recenze českých i zahraničních odborných titulů a v neposlední řadě materiál Viléma Kolína představující jeden z pohledů na existenci a fungování Evropské obranné agentury.

Vážení čtenáři, pevně věřím, že Vás nabídka tohoto čísla zaujala, a na úplný závěr svého úvodníku mi dovoluje obligátní, ale nikoliv formální, poděkování za Váš zájem a čtenářskou přízeň.

Libor Frank
Předseda Redakční rady

